

POLUBIENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w polubić).

sg G polubieni(a). ◇ [L polubieniu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. polubić.

Miłość Bogu lub bliźniego: A ia modlitwę moję k thobie panie [czynię]/ czas dobrego polubienia panie. TarDuch A6v; [Salutate inuicem in osculo sancto {(w polvbienyv)} Glosy II nr 84/115].

Synonimy: kochanie, miłość, ukochanie, upodobanie.

Cf POLUBIĆ

KO